

La vila de les 360 fonts

Agustí Dalmau i Ferran Gonzàlez han treballat vuit anys per recollir en un llibre totes les fonts de Ripoll.

Àngel Ferrer, Fina Guix, Jordi Munell, Agustí Dalmau, Ferran Gonzàlez i Ramon Santanach, durant la presentació Foto: Albert Llimós.

És l'enciclopèdia de les fonts o la Bíblia en aigua, com va dir l'exregidor de Medi Ambient i militant del Grup de Defensa del Ter, Àngel Ferrer. Quatre volums que sumen més d'un miler de pàgines, aplegats sota el títol Les fonts de Ripoll, on l'historiador Agustí Dalmau i el biòleg Ferran Gonzàlez han recollit un inventari de les 360 fonts que hi ha al terme municipal, xifra que ha sorprès fins i tot els mateixos autors.

El treball de camp ha estat decisiu per trobar-les. D'una proposta inicial d'Àngel Ferrer de fer un recorregut per unes 40 fonts, es va passar a un primer projecte de llibre on ja n'hi havia 75, i d'aquí a

una investigació que semblava no tenir final. Les fonts m'han obligat a patejar-me Ripoll, abans no sabia la meitat de coses del territori on visc, explicava Agustí Dalmau en la presentació del llibre, a la Sala Abat Senjust de l'Ajuntament. Completat l'estudi de les més conegudes, calia trobar aquelles que s'havien perdut amb el pas del temps, gràcies a informants que en recordaven aproximadament la ubicació. L'abandonament de conreus i cases de pagès ha fet que moltes fonts on s'abeurava el bestiar o es proveïa la gent hagin quedat oblidades. Quan ja la tenia, s'havia de netejar, perquè la majoria estaven plenes de bardisses o colgades sota un munt de fullaraca, deia Dalmau. En aquest apartat van comptar amb la col·laboració de Manel Coromina Manel de l'Avellaneda, que amb 80 anys ara ja complerts es va implicar en el projecte amb esperit jove.

Amb el magall, el podall o amb el que fos aconseguia fer renéixer la font. I en molts casos la condicionava, fent-la apta per beure-hi. Ripoll és encara un paradís, en aquest sentit: els estudis certifiquen que les fonts del terme estan lliures de nitrats, la contaminació derivada dels purins que ha acabat, per exemple, amb gairebé totes les fonts d'Osona.

Les 360 fonts de Ripoll s'agrupen per zones en l'estudi: els Brucs, el Catllar, Llaés, Rama, Sant Antoni, Sant Bartomeu, Sant Bernabé de les Tenes, Sant Roc, la zona Sud, i les fonts connectades a la xarxa pública. De cada font n'hi ha una fitxa amb les dades de situació (coordenades XY, itinerari per arribar-hi i mapa del lloc). La fitxa descriu mides, materials utilitzats, orientació de la font i anotació d'inscripcions, a més del cabal o si és eixuta. Ferran Gonzàlez ha participat en la descripció de l'entorn natural (vegetació i fauna), i per acabar se n'explica la història. És cultura, és història, són costums, una part científica i potser també un recurs turístic, segons Jordi Munell, alcalde de Ripoll, que va demanar col·laboració popular per mantenir les fonts allà on l'Ajuntament no pugui arribar. Tot i això, la regidora Fina Guix va destacar que els últims anys se n'han recuperat algunes, com la de la Roca, la de Pigrau, la de Vistalegre, la de Sant Ramon i la del Sagrat Cor... queda pendent la font del Sofre. I sobretot, considerar les fonts un patrimoni de tots, diu Dalmau.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/815784-la-vila-de-les-360-fonts.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss